

var ved en Fejltagelse ikke bleven indkaldt til dette Møde. Jeg erfarer først nu, at den højtærede Minister ved dette Samraad har udtalt sin Velvillie for en saadan Erstatning af Statskassen, men jeg vilde dog finde det letsindigt af Byernes Repræsentanter, om de nu her stemte for et Forslag, som gav, hvad man fra anden Side ønskede, men ikke samtidig sikrede Byerne en Erstatning. Den højtærede Minister vilde se an, hvorledes det udviklede sig i Løbet af et Par Aar, og han mente, vi ikke vilde have vanskeligt ved at faa vedtaget en Erstatning til Byerne paa Finansloven. Det er dog i Reglen Skik, at man ikke giver Pæren bort, før man har Æblet, og lige saa letsindigt vilde det være i dette Øjeblik at give det fra sig, man har, frafalde Kravet om Erstatning paa denne Lov, i Haab om, at det høje Ting senere skulde være velvilligt og give Erstatning, naar det ikke havde nogen Anledning dertil.

P. T. Nielsen: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kom for lidt siden ogsaa til at omtale det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 10 af 3 Medlemmer, hvoriblandt jeg, og sagde, at det var et umuligt Forslag, det var aldeles umuligt at praktisere. Men det forekommer mig dog, at det ærede Medlem selv gav Anvisning paa, hvorledes Forholdet praktisk skulde udføres, nemlig at man paa Grundlag af de Indtægter, man havde haft af Kontrolstationen, og de Udgifter, man havde haft, kunde fastsætte de Afgifter, der skulde betales det følgende Aar. Det er paa den Maade, jeg tænker mig Sagen realiseret, og hvis det ikke er udtrykt klart nok i Ændringsforslaget, kan det jo rettes til tredie Behandling. Hvis det ærede Medlem vil give Tilsagn om, at han under denne Forudsætning, som han selv har opstillet, vil være med til at vedtage et saadant Ændringsforslag, skal der ikke fra min — og jeg tror heller ikke mine Medforslagsstilleres — Side, være noget i Vejen for at tiltræde et saaledes affattet Ændringsforslag. Jeg tvivler dog om, at det ærede Medlem vil give det Tilsagn, thi for ham er det noget helt andet, det drejer sig om.

I alle de Forhandlinger, der i Aarenes Løb ere førte her i Tinget om Kødkontrol, har ingens Udtalelser forbavset mig mere end det ærede Medlems. Ingen har i den Grad slaaet Kuldbøtter i dette Spørgsmaal. Jeg maa henvise til, hvad

det ærede Medlem udtalte her i Salen den 3. Februar 1898. Det ærede Medlem sagde den Gang, at Kødkontrollen her i København gav en Nettoindtægt af 108,000 Kr. Men saa sagde det ærede Medlem videre: „Det er naturligvis en god Indtægt, men den eksisterer kun paa Papiret, thi denne Indtægt for Kommunen betyder jo, at Fødevarer er bleven fordyret med mindst det samme Beløb, saa at hvad der staaar som en Indtægt for Københavns Kommune, er i Virkeligheden en Udgift for Københavns Indbyggere, og jeg synes, at den Slags Indtægter skulde vi ikke sværme for her i Byen.“

Det var altsaa det ærede Medlems Standpunkt i 1898, at Københavns Kommune havde en Indtægt af Kødkontrollen paa 108,000 Kr., men at det var af den Slags Indtægter, man ikke skulde sværme for, men som det ærede Medlem den Gang ønskede væk, fordi det, der var en Indtægt for Københavns Kommune, var en Udgift for Københavns Indbyggere. Jeg underskriver fuldt ud, hvad det ærede Medlem udtalte den Gang, og jeg fastholder det Standpunkt, han den Gang indtog. Men var den Indtægt, som Kommunen havde af Kontrollen den Gang, en Udgift for Københavns Indbyggere, maa det samme vel være Tilfældet den Dag i Dag, og var det den Gang ønskeligt at blive af med denne Indtægt paa 108,000 Kr., maa det vel i samme Grad være ønskeligt i dette Øjeblik at faa den Indtægt paa 158,000 Kr., som Københavns Kommune i forrige Regnskabsaar har oppebaaret af denne Kontrolafgift, væk. Var det retfærdigt den Gang, er det lige saa retfærdigt nu. Jeg forstaar derfor ikke, at det ærede Medlem har svinget, som han har gjort. Det ærede Medlem siger, at han i Modsetning til mig har stillet sig paa et andet Standpunkt. Ja, det skulle Guderne vide. Det ærede Medlem stiller sig i det hele taget paa et ganske andet Standpunkt end det, han har indtaget tidligere.

Til det ærede Medlem for Randers Landkreds (P. Bjerre) skal jeg sige, at naar han hævder, at det er moralsk Retfærdighed at yde Byerne en saadan Erstatning, som der er Tale om i Lovforslaget, og at det er den moralske Retfærdighed, vi skulde tilstræbe, vil jeg for mit Vedkommende ogsaa tilstræbe denne, men jeg tror netop at øve den moralske Retfærdighed bedst ved at spare Forbrugerne for den Udgift, de ville faa ved den Accise, som paalægges Varerne. Jeg tror